

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental la egalitatea de tratament

În al doilea rând, reclamanta invocă faptul că, în ceea ce privește dreptul său fundamental la egalitatea de tratament, a fost prejudiciată în sensul încălcării interdicției arbitrariului, întrucât, în calitate de întreprindere ecologică de prelucrare a laptelui, este împiedicată să producă și să comercializeze iaurt ecologic care conține glicozide derivate din steviol obținute prin metode ecologice, în timp ce concurenților săi, care oferă iaurt provenit din agricultura convențională, le este permisă utilizarea glicozidelor derivate din steviol. Utilizarea glicozidelor derivate din steviol obținute prin metode ecologice este interzisă la articolul 19 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007⁽³⁾, potrivit căruia pot fi utilizați în producție numai aditivii alimentari autorizați pentru produse ecologice. Această autorizare nu rezultă nici din articolul 27 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 889/2008⁽⁴⁾, nici din includerea în lista pozitivă cuprinsă în secțiunea A din anexa VIII la acest regulament. Astfel, prin faptul că a admis glicozidele derivate din steviol numai ca aditivi alimentari, Comisia a intervenit în mod nelegal pe piață în beneficiul operatorilor care oferă produse convenționale, împiedicând astfel concurența.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental la protecția proprietății și a libertății de a desfășura o activitate economică

În al treilea rând, reclamanta invocă încălcarea dreptului său fundamental la protecția proprietății și a libertății sale de a desfășura o activitate economică.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe nemotivare

Regulamentul nr. 1131/2001 este insuficient motivat, întrucât în preambul nu se explică motivul pentru care glicozidele derivate din steviol, care sunt destinate numai pentru a da un gust, pentru a îndulci și pentru a conferi o aromă amăruie, sunt considerate aditivi alimentari.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1131/2011 al Comisiei din 11 noiembrie 2011 de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la glicozidele derivate din steviol (JO L 295, p. 205).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari (JO L 354, p. 16).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO L 189, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei din 5 septembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul (JO L 250, p. 1).

A acțiune introdusă la 16 ianuarie 2012 — Hagenmeyer și Hahn/Comisia

(Cauza T-17/12)

(2012/C 89/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantii: Moritz Hagenmeyer (Hamburg, Germania) și Andreas Hahn (Hanovra, Germania) (reprezentant: T. Teufer, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantii solicită Tribunalului:

— anularea în parte a Regulamentului (UE) nr. 1170/2011 al Comisiei din 16 noiembrie 2011 de refuzare a autorizării anumitor mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare și care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire, în privința mențiunii solicitate de reclamantii „Consumul regulat de cantități însemnate de apă poate reduce riscul apariției deshidratării și al scăderii concomitente a performanței”;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit Regulamentului (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare⁽¹⁾, mențiunile de sănătate înscrise pe produsele alimentare sunt interzise dacă acestea nu au fost autorizate de Comisie în conformitate cu regulamentul menționat și nu au fost incluse într-o listă de mențiuni autorizate.

Prezenta acțiune este formulată împotriva Regulamentului (UE) nr. 1170/2011 al Comisiei din 16 noiembrie 2011 de refuzare a autorizării anumitor mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare și care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire⁽²⁾ întrucât, prin intermediul acestuia, a fost respinsă includerea următoarei mențiuni referitoare la reducerea riscului de îmbolnăvire în lista de mențiuni autorizate: „Consumul regulat de cantități însemnate de apă poate reduce riscul apariției deshidratării și al scăderii concomitente a performanței”.

În susținerea acțiunii, reclamantii invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa necesității menționării unui „factor de risc”

În primul rând, reclamantul susține că pârâta a declarat că menționarea unui „factor de risc” în cererea de autorizare este obligatorie, deși o asemenea obligație nu rezultă din Regulamentul nr. 1924/2006.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe neluarea în considerare a menționării efective a unui „factor de risc” în cererea de autorizare

În plus, reclamantul susține că pârâta nu a observat că, în propunerea de formulare pentru mențiunea de sănătate solicitată, aceștia au indicat efectiv un „factor de risc”.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

În continuare, reclamantul susține că Regulamentul nr. 1170/2011 este, în ansamblu, lipsit de proporționalitate.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe lipsa unui temei juridic suficient

În opinia reclamantilor, regulamentul atacat îi lipsește și temeiul juridic suficient întrucât se întemeiază pe dispozițiile articolului 17 coroborat cu articolul 14 alineatul (1) litera (a) și cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1924/2006, dispoziții care, la rândul lor, încalcă dreptul Uniunii, în special principiul proporționalității.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe inadmisibilitatea instrumentului de legiferare

În al cincilea rând, reclamantul susține că pârâta a încălcat normele fundamentale de procedură întrucât, în locul adoptării unei decizii în conformitate cu dispozițiile Regulamentului nr. 1924/2006, a adoptat un regulament.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului competențelor atribuite

În acest context, reclamantul susține că, în cadrul procedurii, pârâta nu a respectat atribuirea de competențe prevăzută în Regulamentul nr. 1924/2006 între pârâtă, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară și Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (Biroul Federal pentru Protecția Consumatorilor și Siguranța Alimentară).

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe lipsa adoptării unei decizii în termenul legal

Reclamantul susține de asemenea că au fost încălcate liniile directe cu privire la termenele obligatorii prevăzute de Regulamentul nr. 1924/2006 pentru transmiterea cererii de autorizare, întocmirea unui aviz științific și adoptarea unei decizii de autorizare.

8. Al optulea motiv, întemeiat pe luarea în considerare insuficientă a expunerii

În continuare, reclamantul susține că pârâta a încălcat normele fundamentale de procedură întrucât, în cadrul deciziei de auto-

rizare, nu a luat în considerare o parte esențială a expunerii realizate de reclamant și nici nu a introdus în procedură terții care aveau un interes.

9. Al nouălea motiv, întemeiat pe motivarea insuficientă

În sfârșit, reclamantul susține că pârâta nu și-a îndeplinit în mod suficient obligația de motivare în conformitate cu articolul 296 alineatul (2) TFUE.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (JO L 404, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 18, p. 244).

(²) Regulamentul (UE) nr. 1170/2011 al Comisiei din 16 noiembrie 2011 de refuzare a autorizării anumitor mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare și care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire (JO L 299, p. 1).

Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2012 — Alfacam și alții/ Parlamentul European

(Cauza T-21/12)

(2012/C 89/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Alfacam (Lint, Belgia), Via Storia (Schiltigheim, Franța), DB Video Productions (Aartselaar, Belgia), IEC (Rennes, Franța) și European Broadcast Partners (EUBROPA) (Aartselaar) (reprezentant: B. Pierart, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea deciziei adoptate de Parlamentul European la 18 noiembrie 2011 prin care societății pe acțiuni de drept belgian WATCH TV S.A. i-a fost atribuit contractul de achiziții publice EP/DGCOMM/AV/11/11 lot 1 Prestări de servicii video, radio și multimedia — Servicii care urmează a fi prestate la Parlamentul European, în Bruxelles;

— în consecință, anularea deciziei adoptate de Parlamentul European prin care nu a fost acceptată oferta primelor patru reclamante, care acționează în cadrul asociației temporare EUROPEAN BROADCAST PARTNERS, ofertă situată pe a doua poziție pentru contractul de achiziții publice EP/DGCOMM/AV/11/11 lot 1 Prestări de servicii video, radio și multimedia — Servicii care urmează a fi prestate la Parlamentul European, în Bruxelles;

— obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.